

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2019 M. RUGSĖJO 4 D. NUTARIMO NR. 924 „DĖL
ĮGALIOJIMŲ SUTEIKIMO ĮGYVENDINANT LIETUVOS RESPUBLIKOS JURIDINIŲ
ASMENŲ NEMOKUMO ĮSTATYMĄ“ PAKEITIMO“ PROJEKTO
(toliau – Projektas)
(TAP NR. 19-2066; TAIS NR. 19-9619(2))**

2019-12-10 Nr.NV-3492

Vilnius

Įvertinę Projekto atitiktį įstatymams, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. sausio 17 d. nutarimas Nr. 41 „Dėl Restruktūrizavimo administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo taisyklių patvirtinimo“ ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. liepos 9 d. nutarimas Nr. 647 „Dėl Bankroto administratorių atrankos taisyklių patvirtinimo“ (Projekto 7.3 ir 7.4 p.) yra pasirašyti Ministro Pirmininko ir ūkio ministro. Atsižvelgiant į Vyriausybės įstatymo 41 straipsnio 3 dalį, pagal kurią „Vyriausybės nutarimus, kuriais keičiami, pildomi ar pripažįstami netekusiais galios anksčiau priimti nutarimai, pasirašo Ministras Pirmininkas *ir tos valdymo srities ministras, kuris buvo pasirašęs ankstesnį nutarimą*, nepaisant to, kas pateikė Vyriausybei svarstyti naują nutarimo projektą“, siūlytina šiuos Vyriausybės nutarimus pripažinti netekusiais galios kitu (atskiru) Vyriausybės nutarimu, kurį pasirašytų taip pat ir tos valdymo srities ministras, kuris buvo pasirašęs ankstesnį nutarimą. Taip pat atsižvelgiant į teisės aktams keliamus reikalavimus ir susiklosčiusią teisinę praktiką Projekto 7 punkte pripažįstamus netekusiais galios Vyriausybės nutarimus siūlome dėstyti chronologine tvarka pagal jų priėmimo datą (nuo anksčiausiai iki vėliausiai priimto).

2. Pritardami Teisingumo ministerijos 2019 m. rugsėjo 13 d. išvados Nr. (1.6E)2T-915 1 pastabai, manome, kad Projekto 9 punkte siūlomas teisinis reguliavimas neatitinka Juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – Įstatymas) 155 straipsnio 1 dalies, o ir derinimo pažymoje pateikti argumentai siūlomo teisinio reguliavimo nepagrindžia. Atsižvelgdami į tai, siūlome tikslinti arba pagrįsti siūlomą teisinį reguliavimą.

3. Atsižvelgdami į tai, kad pagal Valstybinės lietuvių kalbos komisijos konsultacijas, tvirtinamo dokumento pavadinimas „dydžiai“ neturi dokumento reikšmės, siūlome tikslinti Projekto 2.2 ir 2.3 papunkčius ir tvirtinamų dokumentų pavadinimus (pvz., vartojant formuluotę „dydžių sąrašas“).

4. Dėl Projektu tvirtinamo **Nemokumo administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo tvarkos aprašo** (toliau – Aprašas):

1) Pritardami Teisingumo ministerijos 2019 m. lapkričio 7 d. išvados Nr. (1.6E)2 T-1135 1, 2, 4, 5 pastaboms ir vadovaudamiesi Įstatymo 131 straipsnio 5 dalimi, kurią įgyvendinant ir tvirtinamas Aprašas ir Civilinio kodekso 6.987 straipsnio nuostata, kad draudžiamieji (nedraudžiamieji) įvykiai yra įstatymo ar sutarties turinio dalykas ir į tai, kad Įstatymas gana detalai nustato nemokumo administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo nuostatas, siūlome atsisakyti Apraše įstatyminių nuostatų dėstymo (kartojimo), paliekant tik Įstatymo nuostatų įgyvendinimą (procedūras). Atsižvelgiant į Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 (toliau – Rekomendacijos), reikalavimus neturėtų būti perrašomos įstatymų nuostatos, nes tokia teisėkūros praktika Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje laikoma ydinga, nes sukelia neaiškumų, kas yra tikrasis teisinio reguliavimo šaltinis – įstatymas ar poįstatyminis teisės aktas. Derinimo pažymoje nurodyta, kad siekiama klausimo nuostatų pateikimo vienoje vietoje – nepagrindžia siūlomo teisinio reguliavimo, nes jeigu tokio principo būtų laikomasi įgyvendinamieji teisės aktai taptų „skrajutėmis“, būtų stengiamasi sudėti į vieną teisės aktą visas įmanomas taisykles, nuorodas į teisės aktus arba citatas iš kitų teisės aktų. Be to, teisės aktų nuostatų kartojimas sukuria prielaidas teisėkūros klaidoms, neužtikrina teisėkūros ekonomiškumo principo, todėl, esant poreikiui, turėtų būti pateikiamos tik nuorodos į kituose teisės aktuose jau įtvirtintus konkrečius reikalavimus. Atsižvelgdami į tai siūlome peržiūrėti Aprašo 4, 5, 6, 9 ir kitų punktų nuostatų, kuriose kartojamos Įstatymo, Civilinio kodekso ar Draudimo įstatymo nuostatos.

2) Derinimo pažymoje nurodyta, kad pagal Draudimo įstatymo 92 straipsnio 1 dalies 3 punktą draudimo taisyklėse *privalo būti* nurodyti nedraudžiamieji įvykiai, tačiau nuosekliai vadovaujantis šiuo principu Apraše turėtų būti nustatyti ir kiti dalykai, kurių reikalauja ši Draudimo įstatymo 2 dalies nuostata. Atsižvelgdami į tai, siūlome tikslinti Aprašą arba pagrįsti siūlomą teisinį reguliavimą.

3) Siekiant išvengti skirtingo interpretavimo taikant Aprašą, siūlome suvienodinti jame vartojamas sąvokas (pvz., tokias kaip „neteisėti veiksmai (veikimas, neveikimas)“ ir „neteisėti veiksmai“).

4) Atsižvelgdami į Europos Sąjungos teisės aktų nuorodų pateikimo įstatymuose ir kituose teisės aktuose rekomendacijas, patvirtintas Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės generalinio direktoriaus 2002 m. gruodžio 13 d. įsakymu Nr. 106k, siūlome Aprašo 8.10 papunktyje nurodyti Europos Sąjungos teisės akto oficialų paskelbimo šaltinį (OL 2016 L 119, p. 1).

5) Siekiant aiškumo ir apibrėžtumo siūlome Aprašo 50 punkte nurodyti, kokia tai informacija ir kas ją teikia.

5. Dėl Projekto tvirtinamų **bazinio atlygio už bankroto proceso administravimą dydžių ir kintamojo atlygio už bankroto proceso administravimo rezultatus procentinius dydžių** (toliau kartu – Dydžiai):

1) Vadovaujantis Teisėkūros pagrindų įstatymo 13 straipsnio 4 dalimi, pagal kurią įstatymo įgyvendinamajame teisės akte nėra tokių struktūrinių dalių, kaip išnašos (pastabos), ir Rekomendacijų 73 punkto trečiąja pastraipa, siūlytina atsisakyti Dydžiuose pateiktų išnašų, o jose nurodytą tekstą dėstyti, kaip tvirtinamo dokumento tekstą, kurį sudarytų punktai.

2) Atkreiptinas dėmesys, kad Projekto 8 punkte nustatyta, kad bazinio atlygio už bankroto proceso administravimą dydžiai įsigalioja 2020 m. sausio 1 d., tačiau jie nustatyti vadovaujantis Įstatymo 34 straipsnio 4 dalies 1 punkte išvardintais kriterijais, kurių įsigaliojimas Įstatyme nukeltas iki 2021 m. sausio 1 d. Toks teisinis reguliavimas sukurs tokią situaciją, kad Vyriausybės nustatyti dydžiai bus skaičiuojami pagal Įstatyme dar neįsigaliojusius kriterijus.

3) siūlome tikslinti kintamojo atlygio už bankroto proceso administravimo rezultatus procentinius dydžių 1 išnašą, nes nuoroda į Įstatymo atitinkamas nuostatas netiksli (jose nurodytas išlaidų skaičiavimas nepateiktas).

6. Dėl Projekto tvirtinamų **Nemokumo administravimo atrankos taisyklių** (toliau – Taisyklės):

1) Pritardami Teisingumo ministerijos 2019 rugsėjo 13 d. išvados Nr. (1.6E) 2T-915 4 pastaboje ir Nacionalinės teismų administracijos 2019 rugsėjo 30 d. išvados Nr. 4R-1477-(6.6) 1 pastaboje išdėstytiems argumentams ir vadovaujantis valdžių padalinimo principu Vyriausybė neturėtų nustatyti pareigų teismams, todėl siūlome atsisakyti Taisyklių 9 punkte pareigos teismams rinkti informaciją iš nurodytų registrų ir informacinių sistemų, nes tai yra įstatymo reguliavimo dalykas.

2) Siūlome tikslinti Taisyklių V skyriaus pavadinimą, nes jis neatitinka jame dėstomo turinio esmės.

Teisės grupės patarėja

Aida Gritienė